

Ἡ ὑποτακτικὴ ἐκ τοῦ μέλ; ἀκο βждж σχηματίζει καὶ παρατατικόν; ἀκο бждѣхъ, -ακο-, ѣще-, ακο-ѣще-, ακο-ѣхми, ακο-ѣхте, ακο-ѣхж.

Ὑποθετικὴ.

Ἡ ἐγκλισις αὕτη ἐν τούτῳ τῷ ῥήματι съмь (εἶμι), ὄχι καὶ τῷ щж (θέλω) καὶ бύвамь (γίγνομαι), ἐκφράζει τὸν ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν περιφραστικῶς. π. χ. Ἐνεστ: мож да съмь (δύναμαι νὰ ἦμαι) Παρατ: можѣхъ да съмь (ἠδυνάμην νὰ ἦμαι). Παρωχ: ἀόριστος 1] билъ бихъ, 2) билъ би, 3) билъ би, 1) били бихми, 2) били бихте, 3) били бихж (εἶην ἄν).

Προστακτικὴ.

Ἐνεσ: 1-ον пр: дѣн ѣχει 2) бύвай, 3) нѣка бύва, 1) да бύвами 2) бύвайте, 3) да биватъ.

Παρ: ὠρ: 1-ον пр: дѣн ѣχει 2) бждѣ 3) да (нека=ἄς) бжде, 1) да бждемь, 2) бждѣте, 3) да бжджтъ.

Ἀπαρέμφατος.

Δὲν εἶναι ἐν χρήσει, ἀλλὰ διεσώθη ἐν τῷ ἀόρ: μέλλοντι: би-щж, ὅπου ἀπεβλήθη ἐκ τοῦ би ἢ κατάληξις ти, (бѣти Ῥωσσιῶτι бѣть). Τὸ αὐτὸ ἀπαντᾶται καὶ ἐν ταῖς τρισὶ συζυγίαις τῶν ῥημάτων, пи-щж καὶ τ. λ.=пѣти щж.

Μετοχὴ.

Ἐν: сжщій, сжщъ, сжща, сжщо, πλ: сжщи.

Μέλ: бжджщій, бжджщъ, бжджща, бжджще, бжджщи.

Παρωχ: бѣль, бѣла, бѣло, бѣли, (ὑπάρξας κ. τ. λ.)

Ἐξήγησις τῶν χρόνων τῆς ὀριστικῆς καὶ τ. λ. Ἐνεστ: εἶμι,